

и на Хрѣта ѿгнѣ, катѣ царское оубо крещеніе, наречени стѣ были царіе, князи же, зашто стѣ были ѿ Бога най избрани ѿ всички те ꙗзыцы (ѿ. Мѡѡс. дї. ст. ѿ. ѿ.). Собрѣхтесе на Гдѣ, и Бога, и спаса Хрѣта ѿстиннаго человекка: понѣ же Бѡгъ и человекъ вѣше Гдѣ мой Исѣсъ Хрѣтѡсъ: акѡ ли ѿскашъ побѣснѡ товѣ да разѡмѣшъ, Иродъ, и Пилѣтъ предѣша, и Анна, и Каїѣфа съ пробѣи те на Хрѣта ѿхъ: и акѡ ѿскашъ да се ѿзвѣстѡшъ, зашто на Бога се шатѣха ѡни, и за коздаѣніе то, дѣто ѿмъ се коздаѣ ѿ Бога зарадѣ шатѣніе то ѿмъ, вѣка побѣле прорѡкъ ѡ, и дѣма: Живѡй на невѣсѣхъ посмѣѣтса ѿмъ, и Гдѣ порѡгаѣтса ѿмъ. Тогдѣ возглаголетъ къ нимъ гнѣвомъ своимъ, и ѿростію своєю сматѣтъ ѿ. [псал. ѿ. ст. д. ѿ.] Вѣдишъ ли, каквѣ ѿрость и негодовѣніе ѿма Бѡгъ и ѡтѣцъ на ѡныѣ, дѣто распѣха сѣна мѡ; и пакъ зашто лѣжесвидѣтелствовѣха на него, дѣма: ѿкѡ вѡстѣша на мѡ свидѣтели неправѣднѣи, и солгѣ неправѣ себѣ [псал. ѿс. ст. ѿі.] И зашто го оуранѣха, зашѣха, и заплакѣха, прорѡчествѣха Исѣѣа, и дѣма: Плещѣ мои вѣдѣхъ на рѣны, и ланѣтъ мои на зашѣніе, лицѣ же моегѡ не ѡвратѣхъ ѿ стѣдѣ заплакѣнѣи [пс. ст. ѿ]. И акѡ речѣшъ, зашто Исѣѣа тѣѣмъ страсти претерпѣ, нещѣ да го намѣришъ нѣгдѣ. ѿ зашто го вѡдѣха на распѣтіе, и не сопротивлѣвашесе, дѣма пакъ тѡй прорѡкъ: ѿкѡ ѡвѣѣ на заколѣніе вѣдѣса, и ѿкѡ ѿгнецъ прѣдъ стрѣгѣщимъ ѿгнѣ безгласенъ [пс. ст. ѿ]. ѿ зашто мѡ се порѡгаѣха вѡни те, и распѣха го, и сѣлнце то, и лѣна та помѣркнѣха, и ѿзгѡвѣха своѣ та видѣльнѣ, и напоѣха го съ ѡцѣтъ и жѣлчь, и дрѣхи те мѡ раздѣлѣха, предрѣче Давѣдъ: Порѡгашамѣса порѡганѣемъ, поскрежетѣша на мѡ зѣбы своимѣ, Гдѣи, когдѣ оузриши? [псал. ѿд. ст. ѿі.] И Іеремѣѣ дѣма за крѣстѣа: Прѣидѣте, и вложѣлъ дрѣво въ хлѣвъ ѿгнѣ, и ѿстрѣвѣмъ ѿгнѣ ѿ землѣи, и ѿма ѿгнѣ да не помѣнетса ктѡмѡ [пс. ст. дї.] И за поношѣніе то, дѣто мѡсе поношѣваха, когдѣ висѣше на дрѣвѡ то крѣстѡ, дѣма Давѣдъ: Всѣ видѣшѣи мѡ порѡгашамѣса, и глаголаша оустрѣнѣми, покиваша главоу. Оупѡвѣ на Гдѣ, да ѿзвѣвѣтъ ѿгнѣ, да спасѣтъ ѿгнѣ, ѿкѡ хѡщѣтъ ѿгнѣ [псал. ѿѣ. ст. ѿ д.]. И катѣ го повѣсѣха, за нарѡдъ а іерѡсалѣмскѣи, дѣто стоѣха ѡколѡ него, и глѣдаха, дѣма: ѡвѣдѣша мѡ пси мнѡзи [ст. ѿі.] И зашто вѣха ѿ проклѣто то вѣше сѡнмище, слѣшѣи, що дѣма: сѡнмъ лѣкавыхъ ѡдержѣша мѡ. И зарадѣ гвѡзды те, дѣто го пригвѡздѣха (приковѣха) на крѣстѣа, предрѣче: ѿскопѣша рѡцѣ мои, и нѡзѣ мои. ѿсчѣтѡша вѣѣ кѡсти моѣ [ст. ѿі.] И зарадѣ дѣла та на дрѣхѣ те мѡ дѣма: Раздѣлѣша рѣзы моѣ себѣ, и ѡ ѡдѣжди моеѣ метѣша жрѣбѣи (ст. дї.) И зарадѣ дѣто го напоѣха съ ѡцѣтъ и жѣлчка, дѣма: ѿ дѣша въ снѣдѣ моѡ жѣлчь, и къ жѣждѣ моѡ напоѣша мѡ ѡцѣта [пс. ст. ѿв.] И зарадѣ дѣто зайдѣ сѣлнце то на плѣдне, прорѡкъ ѿмѡсъ рече: Зѣйдѣтъ сѡлнце въ полѣдне, и помѣркнетъ на землѣ въ дѣнь свѣтъ [пс. ст. д. и Лѣк. ѿг. ст. мѡ.] И зарадѣ дѣто ѿмѡше да оумре на крѣстѣа, Исѣѣа дѣма: ѿкѡ же оужѣснѣтса ѡ тебѣ мнѡзи, знаменѣѣ прѣжде страсти зрѣше та совершѣющѣа, тѣкѡ ѡвѣславитса ѿ человеккѣ видъ тѡвѣи, и ꙗзыцы мнѡзи оудѣвѣтса ѡ тебѣ (пс. ст. дї.) Вѣдѣхомъ